

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАРМАЦЕВТІВ-ІНТЕРНІВ

Шварп Н.В.

*Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна*

*Інститут підвищення кваліфікації
спеціалістів фармації*

*Кафедра педагогіки та психології
pedagogika@niph.edu.ua*

Вступ. Професійна діяльність фармацевта і процес його підготовки в інтернатурі передбачає не тільки оволодіння визначеними фаховими знаннями, уміннями та навичками, але і його особистісне самовдосконалення, активізацію життєвої позиції, формування у нього таких особистісних якостей, як комунікативність, критичність, тактовність тощо. Натомість, навчальні програми на додипломному рівні свідчать про незначну частку приділення уваги проблемам формування особистості майбутнього фахівця фармації і розглядаються фрагментарно. Тому при підготовці фармацевта-інтерна важливо розуміти психологічний процес розвитку особистості фахівця на різних етапах навчання.

Мета: висвітлити значення психологічної орієнтації фармацевта-інтерна на майбутню професійну діяльність.

Матеріали та методи. Відомо, що період навчання в інтернатурі для більшості фармацевтів характеризується вирішенням проблеми подальшого особистісного і професійного становлення та розвитку. На сьогодні майбутній фахівець поставлений суспільством у такі умови, коли від його активності, адекватного розуміння себе у контексті професії багато у чому залежить його успішність, конкурентоздатність на ринку праці. Це час реального засвоєння професійної ролі, початок самостійного трудового життя. Фармацевти-інтерни адаптуються до нових умов, займають активну позицію у різноманітних соціальних відносинах та професійних групах, відбувається реалізація особистісної (комунікативної) сторони діяльності. Перехід у нову соціально-професійну позицію актуалізує безпосередню практичну діяльність. Важливими стають професійні ціннісні орієнтації, інтереси, перспективи самореалізації особистості молодого фахівця у професійному середовищі.

У процесі підготовки в інтернатурі особливого значення набуває практика розвитку психологічної компетентності яка визначається як здатність до вибору стратегії спілкування та співпраці у команді, консультиувати, здійснювати фармацевтичну опіку. Але така компетентність не обмежується тільки спілкуванням а й висвітлює прояви особистісних, світоглядних та діяльнісних характеристик інтерна. Вона дозволяє не тільки апробувати отриманий під час навчання суб'єктивний досвід саморегуляції у професійній взаємодії на практиці за місцем проходження, але й реально оцінити правильність вибору професії. Під час проходження практики у фармацевтичному закладі інтерн може співвіднести

свої можливості з вимогами, що висуваються до спеціаліста фармацевтичного фаху та усвідомити свої проблеми та «білі плями». У фармацевтів-інтернів відбувається неузгодженість «моделі» ідеального фармацевта і «реального», формується образ «оптимального» фармацевта, конкретної людини. Для того щоб фармацевт-інтерн міг над цим замислитися, приймати правильні рішення йому необхідні психологічні знання, уміння та навички. Отже, завдання підготовки фармацевтичних кадрів, які відповідають сучасним вимогам, актуалізує проблему підвищення ефективності особистісного та професійного вдосконалення на післядипломному етапі для розуміння інтернами значущості завданих ними самими професійних орієнтирів, щоб у майбутній професійній діяльності кожен розумів свою особистісну відповідність обраній професії. Тому, що поряд зі сформованими професійними компетентностями фактором успішності професійної діяльності фармацевта є сформованість, цілісність його особистості, моральний та естетичний облік. Саме сформованість цих якостей багато у чому «захистить» молодого фахівця від професійної деградації та передчасного вигорання. Велике значення для професійно-особистісного вдосконалення мають семінари, тренінги та практичні заняття для вивчення, самоаналізу особистісних якостей, здібностей і співставлення «реального Я» з професійним «Я». Постійна увага повинна приділятися проблемам та розв'язанню конкретних ситуацій, питанням самоорганізації та самовдосконалення майбутніх фахівців, щоб вони могли побачити зв'язок психологічних знань та умінь з реальною професійною діяльністю. Активно має використовуватися рефлексія де інтерни усвідомлюють свої сильні та слабкі сторони, формується уявлення про особистість у професії фармацевта.

Результати та їх обговорення. Результати опитування фармацевтів-інтернів: Які мотиви рішення стати фармацевтом? Чим приваблює чи відштовхує професія? 38,8% респондентів не завжди пов'язують індивідуальну програму з особистісною і професійною реалізацією себе у якості фармацевта. 32,6% відмічають, що хотіли опанувати саме цю професію. 29,3% не визначилися. На підставі отриманих відповідей констатуємо, що саме теоретичних і практичних психологічних знань не вистачає інтернам для глибокого розуміння умов фармацевтичної діяльності, психологічної готовності до неї. Вирішувати цю проблему необхідно через поглиблену психологічну підготовку в умовах, на жаль, не дуже великого обсягу годин.

Висновки. Таким чином, цілеспрямоване формування у фармацевтів-інтернів психологічної орієнтованості на професійно-особистісне зростання являє собою змістовно складний процес і повинен вирішуватися у відповідності до вимог оволодіння професією та конкретних цілей та завдань підготовки майбутніх фахівців.